

[Ragnhild Andersen.]

er tale om et andet fordelingsprincip. Det ærede medlem siger, at de, der trænger hårdest, bør hjælpes mest. Det er også mit partis synspunkt; men de bør ikke hjælpes på den måde, det ærede medlem foreslår, men ved at man giver dem fuld udligning. Det koster noget, men det er den rette løsning. Hvis man ikke vil det, må man give de andre, som også trænger til det, noget. Jeg har ikke hørt det ærede medlem omtale de tusinder, ja, titusinder af rentemodtagere i hovedstaden. Mener det ærede medlem, at denne store kategori af rentemodtagere lever i en sådan overdådighed, at man uden videre kan nedskære den lille kontante ydelse, der oprindeligt er stillet forslag om, med 60 kr.? Mener det ærede medlem virkelig, at deres forhold er sådan? Ellers må det ærede medlem tage det standpunkt, jeg så tit har anbefalet ham at tage, nemlig at stemme for fuld udligning og ikke lade det gå ud over de københavnske rentemodtagere, som ikke får en øres varig forbedring ifølge dette lovforslag.

Socialministeren (Strøm): Til det ærede medlem hr. Poul Sørensen skal jeg sige, at det er rigtigt, at vi står overfor at skulle fordele et beløb. Det har vi gjort ved tidligere lejligheder, hvor der har været fremsat forslag om et eengangstillæg; det har vi gjort, da det ærede medlem som minister stillede forslag om et ensartet eengangstillæg for rentemodtagere over hele landet. Det samme har jeg gjort, og det, der så er blevet tale om, er, at der udover dette beløb ønskes stillet midler til rådighed for en vis udligning. Jeg forstår, at det ærede medlem er enig i, at det er rigtigt at gøre det fra 1. april, bare med den bemærkning, at hvis det ærede medlem havde haft mulighed derfor, skulle beløbet ikke have været anvendt til udligning af zonegrænserne, men til gennemførelse af en pensionsordning for enker. Men det er klart, at når der ligesom ved tidligere lejligheder er fremsat et lovforslag om et eengangstillæg på 150 kr. til ægtepar og 100 kr. til enlige i København, købstæderne og på landet, er der hos rentemodtagerne skabt en forventning om at få disse beløb. Derfor takker jeg endnu en gang flertallet, fordi det vil medvirke til at fastholde disse

beløb, og samtidig til at der stilles 5 mill. kr. til rådighed, så at rentemodtagerne på landet og i købstæderne får noget mere end de oprindeligt foreslåede 150 kr. og 100 kr.

(Kort bemærkning).

Søren Andersen: Jeg vil gerne sige til den højtærede minister, at vi tager problemerne i en vis rækkefølge. De to tidligere regeringspartier har rettet en række principielle forhold til det bedre. Bl. a. har de gamle fået lov til at tjene noget mere, uden at der sker afkortning i renten, og renten er blevet pristalsreguleret. Vi har siden haft en valgkamp — glem endelig ikke det — og i denne valgkamp lovede samtlige partier en udligning. Socialdemokratiet stod nu overfor at kunne stille forslag herom, men det undlod det. Vi forsøgte at få gennemført en udligning med en del af det beløb, der var tale om i det oprindelige lovforslag. Vi mener, at vort forslag er rigtigt og forsvarligt.

Socialministeren (Strøm): Nu synes jeg, det ærede medlem hr. Søren Andersen begynder en principiel drøftelse af hele vor folkeforsikringslovgivning, idet han siger, at vi — og det går jeg ud fra må være konservative og venstre — gennemførte en pristalsregulering af renten. Såvidt jeg ved, har en sådan regulering bestået i mange år. Det, der var tale om, var, at der blev gennemført en pristalsregulering to gange årlig. Man kan diskutere, om det var en fordel. Det kan være en fordel, når det går opad, det kan også være det modsatte, når det går nedad. Når vi een gang har forladt en togangsregulering, var det, fordi man mente, at det ville give kommunerne for meget arbejde, men mit parti har stemt for togangsreguleringen også. Mit parti har stemt for, at arbejdsindtægten kunne blive noget højere uden at medføre fradrag i renten, og såvidt jeg ved, var det også os, der fik gennemført, at hustruens indkomst kunne blive noget højere uden fradrag i ægtefællens rente. Altså også mens vi sad som opposition, ærede medlem, har vi været medvirkende til forbedringer i rentemodtagernes kår.

De principielle betragtninger vedrørende folkeforsikringsloven synes jeg ikke rigtig hører hjemme ved denne drøftelse. Jeg synes, det er at slå det for stort op, når op-